

BIBLIOTEKA
SHTETIT

PSH-1

C 18

ZEQIR
CAMA

**ESHKALLËT
LABËRISË**

POEZI

85H-1
CL8

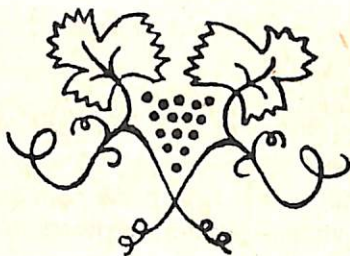
ZEQIR
CAMA

SHKALLËT E LABËRISË



17659

POEZI



SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

SHKALLËT E LABËRISË

Labëria shkallë-shkallë
me përrenj e gryka thurur
herë mbi malet kurrizdalë
herë mbi gjunjë rri e ulur.

Gur e dhé shkallët e tua
s'ka usta t'i bëjë kaq mirë,
vetvetiu janë gatuar
lidhur fortë si zinxhirë.

Kur t'u deshën i ke zënë
pas një prite pranë një shtegu
ndaj nga thembrat janë ngrënë
sa nga shpata nga dyfeku.

Gurë stralli janë gjysmuar
majëthike e majësheshtë,
shiu e bora i ka lëmuar
si shajakun tënd të leshtë.

Sot nga kazmat dhe lopatat
shkallët zihen valle-valle,
vetullkrehurat tarraca
varen malit si medalje.

AUTOBIOGRAFI

Nga fushë e luftës s'erdha vetëm
por triumfues me shokë të mirë
prapë mes shokëve, i ndershëm,
t'më ndajë e fundit lamtumirë.

Ç'plagë kam marrë mos më pyetni,
s'bën t'i shohim gjithnjë plagët,
hapi mbrapa po më mbeti
m'u thafshin që nga rrënja krahët.

Vërtet në luftë s'më ngeci arma
me dorë a këmbë të kalbëzuara
por s'do të thotë në vite mbrapa
t'më shtyjë ram-bam e kaluara.

Dhe s'do të thotë kurrësesi
të mos shkrijë forcat gjer në dhembje,
çdo gjë, në jetë, me ndershmëri
ta bëj me zell në punën time.

Jetë të pastërt pa zikzake,
s'dua tjetër gjë për vete,
me cingra-mingra dredharake
të mos përlyhem në ndërgjegje.

KËNGA E POPULLIT PËR MUSTAFA MATOHITIN

Vanë kohë që s'na ke dalë
dhe s'na hiqesh, kaq nga syri,
ç'tu tha kolla, t'u bë halë
komisar, o Muço trimi.

Zëri yt kumbon i ëmbël
degë më degë nëpër pyje
dhe në qiell si bilbil
të dëgjojnë një grusht yje.

Udhë pas udhe gjurma jote
u bë shkëmb e lëshon çika
të kaptojë balli i shokëve
sa herë bie keq në prita.

Gjaku yt lule më lule
pika-pika ra nga mali,
te çdo vatër që u ule
u bë dritë, o Muço djali...

TOKA DHE NËNA

Në jetë më prunë dhe më rritën të dyja,
në barkun e tyre shtrihen rrënjët e mia.

Toka më tha: «U bëfsh djalë për nënën!»
Nëna më tha: «Ruaje tokën në zemër!»

Nëna s'ma përflet sa qumësht më ka dhënë,
toka s'ma përflet sa vjeç më ka bërë.

Veç di një gjë: toka dhe nëna
ruajnë dhe mallkimin përbrenda.

Ai, që tokës dhe nënës s'ia di...
pikon në zemër katran e mavri.

Qumësht' i nënës e zë pas kokës,
në fyt e zë buk' e tokës.

Sadoqë të dimë dhe të rritemi në jetë
nënen dhe tokën kemi djep.

O KËNGË LABE...

Çdo këngë tjetër ç'mund të jetë
s'ia zë dot vendin isos sate
herë shtruar-shtruar pendë e lehtë
herë të pushton gjithë ç'ke në mendje.

Ndoca qejfli shumë shekuj shkuar
u mblodhën bashkë pranë e pranë
mbi pesë gjashtë zëra të bashkuar
u lidhën fort dhe nuk u ndanë.

Në rrugë dhe skenë ku të zë hera
shkrep si gjëmim nga mali
se s'je një cicërimë pranvere
po dallgë e fortë që djersin ballin.

Frynë stuhë e prapë u kthyen
s'mundën dot çfarë të të bënin
n'asnjë tingull s'të përlyen
dhe mbete këngë siç e do vendi.

LIBRI I SHTËPISË KU U THEMELUA PARTIA

Vizitorët çka patën në zemër të bukur
e lanë në këtë libër të thjeshtë,
nesër fëmijët tanë të lumtur
ta ndiejnë të tyre çdo rresht.

Stërnipërit në shekujt që vijnë
brezi-brezit do t'ia lënë patjetër
ta gdhendim librin më mirë
me gurët që mban kjo strehëz.